

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DECYZJA RADY 2011/235/WPZiB

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie

(Dz.U. L 100 z 14.4.2011, str. 51)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

nr   strona   data

► **M1**   Decyzja wykonawcza Rady 2011/670/WPZiB z dnia 10 października 2011 r.   L 267   13   12.10.2011

DECYZJA RADY 2011/235/WPZiB**z dnia 12 kwietnia 2011 r.****dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 marca 2011 r. Rada ponownie wyraziła głębokie zaniepokojenie pogarszaniem się sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie.
- (2) Rada w szczególności podkreśliła gwałtowny wzrost liczby egzekucji w ostatnich miesiącach oraz ciągle represje wobec obywateli irańskich, którzy narażeni są na prześladowanie i aresztowania za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi i prawa do pokojowych zgromadzeń. Unia ponownie stanowczo potępiła także stosowanie tortur i innych form okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania.
- (3) W związku z tym Rada ponownie zapewniła o swojej determinacji w dalszym zajmowaniu się kwestią łamania praw człowieka w Iranie i oświadczyła o swojej gotowości do wprowadzenia środków ograniczających wobec osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie.
- (4) Środki ograniczające powinny być wymierzone w osoby zamieszane w kierowanie poważnym naruszeniem praw człowieka – lub w popełnianie takich czynów – polegającym na stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, studentów lub innych osób, które otwarcie domagają się respektowania swoich praw, w tym wolności wypowiedzi, lub w osoby odpowiedzialne za takie postępowanie; środki takie powinny również być wymierzone w osoby zamieszane w kierowanie poważnym naruszeniem prawa do rzetelnego procesu sądowego, stosowaniem tortur, okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniem, lub masowym, nadmiernym i coraz szerszym stosowaniem kary śmierci, w tym publicznymi egzekucjami, kamienowaniem, wieszaniem lub egzekucjami młodocianych przestępców wbrew międzynarodowym zobowiązaniom Iranu w zakresie praw człowieka – lub w osoby zamieszane w popełnianie takich czynów lub odpowiedzialne za takie postępowanie.
- (5) Wdrożenie niektórych środków wymaga dalszych działań Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby uniemożliwić wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie i osobom z nimi powiązanym, wymienionym w załączniku.

▼ B

2. Ustęp 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy wjazdu na swoje terytorium swoim własnym obywatelom.
3. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane następującymi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego:
  - a) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
  - b) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej auspicjami;
  - c) zastosowanie ma wielostronna umowa przyznająca przywileje i immunitety; lub
  - d) zastosowanie ma traktat pojednawczy z 1929 roku (traktat laterański) zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
4. Uznaje się, że ust. 3 ma również zastosowanie w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na mocy ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych, włącznie z posiedzeniami promowanymi przez Unię lub posiedzeniami, których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE i na których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio wspierający demokrację, prawa człowieka i praworządność w Iranie.
7. Państwo członkowskie zamierzające przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uważa się za przyznane, chyba że jeden lub więcej członków Rady wniesie sprzeciw na piśmie w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady zgłosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może jednak postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.
8. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób wymienionych w załączniku, zezwolenie to ograniczone jest do celów, do których zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą oraz wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku osób i podmiotów powiązanych z tymi osobami, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą.
2. Żadne środki finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio ani pośrednio, osobom i podmiotom wymienionym w załączniku ani na ich rzecz.

▼ B

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

- a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku i członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za środki spożywcze, najem lub kredyt hipoteczny, leki i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub usług związanych z rutynowym prowadzeniem lub utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub
- d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ poinformował właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia o powodach stwierdzenia, że specjalne zezwolenie powinno zostać wydane.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach wydanych na podstawie niniejszego ustępu.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą umieszczenia w załączniku osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych regulujących prawa osób posiadających takie roszczenia;
- c) zastaw nie został ustanowiony ani orzeczenie wydane na rzecz osoby lub podmiotu wymienionego w załączniku; oraz
- d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach wydanych na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ustęp 1 nie uniemożliwia osobie lub podmiotowi umieszczonym w wykazie dokonania płatności należnej na mocy umowy zawartej przed datą umieszczenia w załączniku takiej osoby lub podmiotu, o ile dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność ta nie jest przeznaczona pośrednio ani bezpośrednio dla osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1.

6. Ustęp 2 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach z tytułu:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

▼B

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą, z którą rachunki te zaczęły podlegać środkom przewidzianym w ust. 1 i 2;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i zmienia wykaz znajdujący się w załączniku.

2. Rada powiadamia o swojej decyzji, w tym o uzasadnieniu umieszczenia w wykazie, daną osobę lub podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie lub podmiotowi zgłoszenie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub podmiot.

Artykuł 4

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie danych osób i podmiotów.

2. W załączniku podaje się również, jeśli są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 5

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania podobnych środków ograniczających.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 13 kwietnia 2012 r. Jest ona przedmiotem stałej weryfikacji. Jest odnawiana lub zmieniana, w stosownych przypadkach, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte.

ZALĄCZNIK

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 1 i 2

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) - Ur. 1961	Dowódca irańskiej policji narodowej. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na akademiki uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r.	
2.	ALLAHKARAM Hossein		Ansar-e Hezbollah – dowódca i pułkownik IRGC. Współzałożyciel Ansar-e Hezbollah. Te siły paramilitarne były odpowiedzialne za skrajną przemoc podczas ataków na studentów i uniwersytety w latach 1999, 2002 i 2009.	
3.	ARAGHI(ERAGHI) Abdollah		Zastępca dowódcy sił lądowych IRGC. Ponosi bezpośrednią i osobistą odpowiedzialność za tłumienie protestów przez całe lato 2009 r.	
4.	FAZLI Ali		Zastępca dowódcy sił Basij, były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran (do lutego 2010 r.). Oddziały Seyyeda al-Shohady odpowiadają za bezpieczeństwo w prowincji Teheran i odegrały kluczową rolę w stosowaniu represji wobec demonstrantów w 2009 r.	
5.	HAMEDANI Hossein		Dowódca oddziałów IRGC Rassoulollaha odpowiedzialny za okręg Teheranu od listopada 2009 r. Oddziały Rassoulollaha odpowiadają za bezpieczeństwo w okręgu Teheranu, i odegrały kluczową rolę w gwałtownym tłumieniu protestów w 2009 r. Odpowiedzialny za stłumienie protestów podczas wydarzeń w czasie święta Aszura (grudzień 2009 r.) i później.	
6.	JAFARI Mohammad-Ali (także jako „Aziz Jafari”)	Miejsce urodzenia: Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1.9.1957	Głównodowodzący IRGC. IRGC i baza Sarollah dowodzona przez generała Aziza Jafariego odegrała kluczową rolę w nielegalnym zakłóceniu wyborów prezydenckich w 2009 r., aresztowaniu i zatrzymaniu działaczy politycznych, jak również w starciach z demonstrantami na ulicach.	
7.	KHALILI Ali		Generał IRGC, dowódca jednostki medycznej w bazie Sarollah. Podpisał pismo wysłane do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazujące wydawania dokumentacji lub historii medycznej osobom rannym lub hospitalizowanym w trakcie wydarzeń po wyborach.	

▼ B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Dowódca oddziałów IRGC Seyyeda al-Shohady, prowincja Teheran. Oddziały Seyyeda al-Shohady odegrały kluczową rolę w organizacji tłumienia protestów.	
9.	NAQDI Mohammad-Reza	Miejsce urodzenia: Nadżaf (Irak) – Data urodzenia: ok. 1952	Dowódca sił Basij. Jako dowódca sił IRGC Basij Naqdi był odpowiedzialny za nadużycia popełniane przez te siły pod koniec 2009 r., w tym za brutalną reakcję na protesty podczas święta Aszura w grudniu 2009 r., które zakończyły się 15 ofiarami śmiertelnymi i aresztowaniem setek demonstrantów lub współuczestniczył w tych nadużyciach. Przed mianowaniem na dowódcę sił Basij w październiku 2009 r., Naqdi był szefem jednostki wywiadu sił Basij odpowiedzialnej za przesłuchania osób aresztowanych w trakcie zamieszek po wyborach.	
10.	RADAN Ahmad-Reza	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) -Data urodzenia:1963	Zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej. Jako zastępca dowódcy policji narodowej od 2008 r. Radan był odpowiedzialny za pobicia, zabójstwo oraz uznaniowe aresztowania i zatrzymania protestujących, które były dokonywane przez siły policyjne.	
11.	RAJABZADEH Azizollah		Były dowódca policji w Teheranie (do stycznia 2010 r.). Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh jest najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku detencyjnym w Kahrizak.	
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Dowódca policji w Teheranie, były zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej odpowiedzialny za operacje policyjne. Odpowiada za koordynację z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych działań w zakresie represjonowania w stolicy Iranu.	
13.	TAEB Hossein	Miejsce urodzenia: Teheran – Data urodzenia: 1963	Były dowódca sił Basij (do października 2009 r.). Obecnie zastępca dowódcy IRGC ds. wywiadu. Siły pod jego zwierzchnictwem uczestniczyły w masowych pobiciach, zabójstwach, zatrzymaniach i torturowaniu uczestników pokojowych manifestacji.	
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Szef sądu w Maszhadzie. Procesy pod jego nadzorem były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych, oraz w oparciu o zeznania zdobyte pod naciskiem i w wyniku tortur. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	

▼ B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
15.	DORRI-NADJA-FABADI Ghorban-Ali	Miejsce urodzenia: Nadżafabad (Iran) – Data urodzenia: 1945	Były prokurator generalny Iranu do września 2009 r. (były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohammada Khatamiego). Jako prokurator generalny Iranu nakazywał i nadzorował procesy pokazowe po pierwszej fali protestów po wyborach prezydenckich, gdzie oskarżonym odmawiano ich praw, adwokata. Ponoś również odpowiedzialność za nadużycia w ośrodku w Kahrizak.	
16.	HADDAD Hassan (także jako Hassan ZAREH DEHNAVI)		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26. Odpowiadał za sprawy zatrzymanych w związku z kryzysem po wyborach i regularnie zastraszal rodziny zatrzymanych, aby ich uciszyć. Uczestniczył w wydawaniu nakazów zatrzymania i skierowania do ośrodka detencyjnego w Kahrizak.	
17.	Hodjatoleslam Seyed Mohammad SOLTANI		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy pod jego jurysdykcją były prowadzone grupowo i na sesjach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie. Uczestniczył w procesach demonstrantów. Był przesłuchiwany przez sędziów na temat wymuszeń w Kahrizak. Walnie przyczynił się do wydawania nakazów zatrzymania i skierowania zatrzymanych do ośrodka Kahrizak.	
19.	JAFARI-DOLA- TABADI Abbas		Prokurator generalny Teheranu od sierpnia 2009 r. Urząd Dolatabadi'ego skazał dużą liczbę demonstrantów, w tym osoby, które brały udział w protestach podczas święta Aszura w grudniu 2009 r. Nakazał zamknięcie biura Karroubi'ego we wrześniu 2009 r. oraz aresztowanie kilku polityków – zwolenników reform, a w czerwcu 2010 r. zakazał działalności dwóch politycznych partii reformatorskich. Jego urząd stawiał demonstrantom zarzut Muharebeh, czyli sprzeniewierzenia się Bogu, który pociąga za sobą wyrok śmierci, a także odmawiał należytego procesu osobom, którym groził wyrok śmierci. Jego urząd również namierzał i aresztował reformatorów, działaczy na rzecz praw człowieka, a także przedstawicieli mediów, co stanowiło jeden z elementów szeroko zakrojonej akcji tłumienia opozycji politycznej.	
20.	MOGHISSEH Mohammad (również jako NASSERIAN)		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 28. Odpowiada za sprawy związane z sytuacją po wyborach. Wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych i dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci dla demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	

▼ B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
21.	MOHSENI-EJEL Gholam-Hossein	Miejsce urodzenia: Ejyeh – Data urodzenia: ok. 1956	Prokurator generalny Iranu od września 2009 r. oraz rzecznik prasowy wymiaru sprawiedliwości (były minister ds. wywiadu w trakcie wyborów w 2009 r.). W czasach sprawowania urzędu ministra ds. wywiadu podczas wyborów agencji wywiadu pod jego dowództwem byli odpowiedzialni za zatrzymywanie i torturowanie setek działaczy, dziennikarzy, dysydentów i polityków – zwolenników reform oraz wymuszanie pod naciskiem fałszywego przyznania się przez nich do winy. Ponadto politycy byli zmuszani do składania fałszywych zeznań podczas niemożliwych do wytrzymania przesłuchań, które obejmowały tortury, nadużycia, szantaż oraz zastraszanie członków rodzin.	
22.	MORTAZAVI Said	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1967	Szef irańskich sił ds. walki z przemytem, były prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz wykorzystywany do zatrzymywania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po dochodzeniu irańskiego sądownictwa w sprawie jego udziału w śmierci trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach.	
23.	PIR-ABASSI Abbas		Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26 i 28. Odpowiada za sprawy związane z sytuacją po wyborach, wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów przeciwko działaczom na rzecz praw człowieka, a także wydał kilka wyroków śmierci dla demonstrantów.	
24.	MORTAZAVI Amir		Zastępca prokuratora w Maszhadzie. Procesy z jego oskarżenia były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
25.	SALAVATI Abdolghassem		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 15. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył „procesom pokazowym” latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał długie wyroki więzienia dla ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów.	
26.	SHARIFI Malek Adjar		Szef sądownictwa wschodniego Azerbejdżanu. Był odpowiedzialny za proces Sakineha Mohammadi’ego-Ashtiani’ego.	

▼ B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
27.	ZARGAR Ahmad		Sędzia, Sąd Apelacyjny w Teheranie, oddział 36. Potwierdzał długoterminowe wyroki więzienia oraz wyroki śmierci wydane na demonstrantów.	
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Sędzia, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy pod jego jurysdykcją były prowadzone grupowo i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
29.	BOZORGNIA Mostafa		Szef oddziału 350 w więzieniu Evin. Przy licznych okazjach zezwalał na nieproporcjonalną przemoc wobec więźniów.	
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.	
31.	SEDAQAT Farajollah		Sekretarz pomocniczy generalnej administracji więziennictwa w Teheranie – były naczelnik więzienia Evin, Teheran, do października 2010 r., w którym to czasie odbywały się tortury. Był strażnikiem i wielokrotnie zastraszał więźniów i wywierał na nich naciski.	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Jako zastępca szefa irańskiej organizacji więziennictwa odpowiadał za nadużycia i pozbawianie praw w ośrodku detencyjnym. Nakazał przeniesienie wielu więźniów do izolatek.	

▼ M1

33.	ABBASZADEH-MESHKINI, Mahmoud		<p>Dyrektor polityczny w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.</p> <p>Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiada za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz rejestrowanie partii politycznych.</p> <p>W 2010 roku zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Mousavim: Islamic Iran Participation Front (Front Udziału w Islamskim Iranie) i Islamic Revolution Mujahedeen Organization (Organizacja Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji).</p> <p>Od 2009 roku konsekwentnie i stale nie wydawał zgody na organizację jakichkolwiek zgromadzeń przez środowiska pozarządowe, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem prawa do wolności zgromadzania się.</p> <p>W 2009 roku nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej dla osób, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.</p>	10.10.2011
-----	------------------------------	--	--	------------

▼ M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
34.	AKBARSHAHI Ali-Reza		<p>Dowódca policji w Teheranie.</p> <p>Dowodzone przez niego siły policyjne dopuszczały się stosowania bezprawnej przemocy wobec podejrzanych podczas zatrzymywania i aresztowania przed rozprawami sądowymi, według zgłaszanych Human Rights Watch (HRW) doniesień świadków pacyfikacji zamieszek, które miały miejsce po wyborach.</p> <p>Teherańska policja uczestniczyła również w atakach na domy studenckie uniwersytetu teherańskiego w czerwcu 2009 roku, kiedy to według irańskiej komisji parlamentarnej (Majlis) ponad 100 studentów odniosło rany z rąk policji i bojówek Basij.</p>	10.10.2011
35.	AKHARIAN Hassan		<p>Strażnik oddziału 1 w więzieniu Radjaishahr (Radzai-Szahr) w mieście Karadzj (Karadzj).</p> <p>Kilku byłych więźniów oskarżyło go o stosowanie tortur oraz o wydawanie rozkazów o nieudzielaniu więźniom pomocy medycznej. Według zeznań jednej z osób zatrzymanych w więzieniu w Radjaishahr (Radzai-Szahr) był on dotkliwie bity przez wszystkich strażników za pełną wiedzą Akhariana.</p> <p>Zgłoszono również co najmniej jeden przypadek śmierci więźnia (Mohsena Beikvandy) znajdującego się pod dozorem Akhariana.</p>	10.10.2011
36.	AVAEE Seyyed Ali-Reza (alias: AVAEE Seyyed Alireza)		<p>Prezes sądu w Teheranie.</p> <p>Jako prezes sądu w Teheranie był odpowiedzialny za pogwałcenia praw człowieka, arbitralne aresztowania, pozbawienie więźniów przysługujących im praw i zwiększenie liczby egzekucji.</p>	10.10.2011
37.	BANESHI Jaber		<p>Prokurator w mieście Shiraz (Sziraz).</p> <p>Odpowiedzialny za coraz częstsze nadmierne stosowanie kary śmierci - wielokrotnie wnosił o orzeczenie kary śmierci. Prokurator w sprawie ataku bombowego w Shiraz (Sziraz) w 2008 roku. Reżim wykorzystał tę sprawę do tego, by skazać kilku swoich przeciwników na śmierć.</p>	10.10.2011
38.	FIRUZABADI generał dywizji dr Seyyed Hasan (alias: FIRU- ZABADI generał dywizji dr Seyed Hassan; FIROU- ZABADI generał dywizji dr Seyyed Hasan; FIROU- ZABADI generał dywizji dr Seyed Hassan)	<p>Miejsce urodzenia: Machhad (Meszhed)</p> <p>Data urodzenia: 3.2.1951</p>	<p>Szef połączonych sił zbrojnych Iranu.</p> <p>Również członek Supreme National Security Council (SNSC) (Najwyższa Rada Bezpieczeństwa Narodowego). Najwyższy dowódca wojskowy odpowiedzialny za kierowanie wszystkimi jednostkami wojskowymi i policyjnymi, w tym Islamic Revolutionary Guards Corps (IRGC) (Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej) i policją. Oficjalnie przez niego dowodzone siły stosowały brutalne represje wobec pokojowych demonstrantów i dokonywały masowych zatrzymań.</p>	10.10.2011

▼ M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
39.	GANJI Mostafa Barzegar		Prokurator generalny w mieście Qom (Kom). Odpowiedzialny za arbitralne zatrzymania i maltretowanie dziesiątek osób naruszających przepisy w Qom (Kom). Uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci, a w związku z tym zdecydowanego zwiększenia liczby egzekucji od początku roku.	10.10.2011
40.	HABIBI Mohammad Reza		Zastępca prokuratora w mieście Isfahan. Uczestniczył w postępowaniach pozbawiających oskarżonych prawa do rzetelnego procesu sądowego. Przykładowo: w maju 2011 roku wykonano wyrok na Abdollahu Fathim, po tym jak podczas procesu sądowego w marcu 2010 roku Habibi nie dał Fathiemu prawa do bycia wysłuchanym i nie uwzględnił zgłaszanych przez niego kwestii związanych ze zdrowiem psychicznym. W związku z tym uznaje się, że Habibi uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci, a w związku z tym zdecydowanego zwiększenia liczby egzekucji od początku roku.	10.10.2011
41.	HEJAZI Mohammad	Miejsce urodzenia: Ispahan (Isfahan) Data urodzenia: 1956	Szef Korpusu Sarollah w ramach IRGC w Teheranie, były szef sił Basij. Korpus Sarollah odgrywał kluczową rolę w pacyfikowaniu zamieszek, które miały miejsce po wyborach. Mohammad HEJAZI był autorem listu wysłanego do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazującego ujawniania dokumentów lub dokumentacji medycznej osób rannych lub hospitalizowanych podczas wydarzeń, które miały miejsce po wyborach, co sugeruje, że starano się ukryć prawdę.	10.10.2011
42.	HEYDARI Nabiollah		Szef irańskiej policji portów lotniczych. Od czerwca 2009 roku przyczynił się do aresztowania w porcie lotniczym Imam Khomeini International - także w strefie międzynarodowej - demonstrantów irańskich, którzy usiłowali opuścić kraj po rozpoczęciu pacyfikacji.	10.10.2011
43.	JAVANI Yadollah		Szef biura politycznego IRGC. Był jednym z pierwszych urzędników wysokiego szczebla, którzy domagali się aresztowania Mousaviego, Karroubiego i Khatamiego. Wielokrotnie popierał użycie siły i okrutne techniki przesłuchań wobec osób uczestniczących w protestach, które miały miejsce po wyborach (uzasadniał nadawanie zeznań w telewizji), w tym nakazywanie bezprawnego znęcania się nad dysydentami poprzez publikacje rozpowszechniane przez IRGC i Basij.	10.10.2011

▼ M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
44.	JAZAYERI Massoud		<p>Zastępca szefa połączonych sił zbrojnych Iranu, odpowiedzialny za sprawy kulturalne (alias State Defence Publicity HQ (dowództwo w zakresie informowania w kwestiach obrony państwowej)).</p> <p>Jako zastępca szefa czynnie uczestniczył w represjach. W wywiadzie dla dziennika Kayhan ostrzegł, że zidentyfikowano wielu protestujących w Iranie i poza nim i że odpowiednie siły zajmą się nimi w stosownym czasie. Otwarcie wzywał do represjonowania placówek zagranicznych massmediów i irańskiej opozycji. W 2010 roku zwrócił się do rządu o uchwalenie surowszych przepisów wobec Irańczyków, którzy współpracują z zagranicznymi mediami.</p>	10.10.2011
45.	JOKAR Mohammad Saleh		<p>Dowódca studenckich sił Basij.</p> <p>Jako dowódca sił był czynnie zaangażowany w tłumienie protestów w szkołach i uniwersytetach oraz w bezprawne zatrzymywanie aktywistów i dziennikarzy.</p>	10.10.2011
46.	KAMALIAN Behrouz	<p>Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran)</p> <p>Data urodzenia: 1983</p>	<p>Szef IRGC - powiązany z grupą informatyczną „Ashiyaneh”.</p> <p>Zajmująca się bezpieczeństwem cyfrowym grupa „Ashiyaneh”, założona przez Behrouza Kamaliana, jest odpowiedzialna za intensywne ściganie w Internecie zarówno krajowych przeciwników i reformatorów, jak i instytucji zagranicznych. W dniu 21 czerwca 2009 r. na stronie internetowej Revolutionary Guard's Cyber Defence Command (Dowództwo Obrony Cybernetycznej Rewolucyjnych Strażników) zamieszczono zdjęcia przedstawiające twarze osób, które - jak twierdzono - zostały wykonane podczas demonstracji po wyborach. Do zdjęć dołączono skierowany do Irańczyków apel o „zidentyfikowanie buntowników”.</p>	10.10.2011
47.	KHALILOLLAHI Moussa (alias: KHALILOLLAHI Mousa)		<p>Prokurator w mieście Tabriz.</p> <p>Uczestniczył w sprawie Sakineh Mohammadi-Ashtiani, wielokrotnie sprzeciwiał się jej zwolnieniu, brał udział w poważnych naruszeniach prawa do rzetelnego procesu sądowego.</p>	10.10.2011
48.	MAHSOULI Sadeq (alias: MAHSULI, Sadeq)	<p>Miejsce urodzenia: Oroumieh (Iran)</p> <p>Data urodzenia: 1959/60</p>	<p>Były minister spraw wewnętrznych (do sierpnia 2009 roku).</p> <p>Jako minister spraw wewnętrznych Mahsouli sprawował dowództwo nad wszystkimi siłami policyjnymi, agentami sił bezpieczeństwa i tajnymi agentami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Kierowane przez niego siły dopuściły się ataków na domy studenckie uniwersytetu teherańskiego w dniu 14 czerwca 2009 r. i stosowały tortury wobec studentów w piwnicach ministerstwa (owiane złą sławą piwnice na poziomie 4). Wobec innych protestantów dopuszczono się poważnych nadużyć w więzieniu Kahrizak, prowadzonym przez policję podlegającą Mahsouliemu.</p>	10.10.2011

▼ M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
49.	MALEKI Mojtaba		<p>Prokurator w mieście Kermanszah (Kermanszah).</p> <p>Odpowiedzialny za dramatyczne zwiększenie liczby wyroków kary śmierci, w tym siedem egzekucji przez powieszenie wykonanych jednego dnia - 3 stycznia 2010 r. - w centralnym więzieniu Kermanszah, po wyrokach skazujących wydanych przez sędziego Malekiego. Jest on zatem odpowiedzialny za nadmierne i zwiększone stosowanie kary śmierci.</p>	10.10.2011
50.	OMIDI Mehrdad		<p>Szef jednostki ds. cyberprzestępczości irańskiej policji.</p> <p>Jest odpowiedzialny za tysiące śledztw i aktów oskarżenia reformatorów i przeciwników politycznych wykorzystujących Internet. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i represje wobec osób, które występują w obronie własnych uzasadnionych praw, w tym wolności wypowiedzi.</p>	10.10.2011
51.	SALARKIA Mahmoud		<p>Zastępca prokuratora generalnego Teheranu odpowiedzialny za sprawy więziennictwa.</p> <p>Bezpośrednio odpowiedzialny za wiele nakazów aresztowania wobec niewinnych uczestników demonstracji pokojowych i aktywistów. Z wielu raportów obrońców praw człowieka wynika, że praktycznie wszystkie aresztowane osoby są, z jego rozkazu, przetrzymywane w izolacji, bez możliwości kontaktu z prawnikiem lub rodziną, bez postawienia zarzutów przez okresy różnej długości, często w warunkach równoznacznych z wymuszonym zaginięciem. Rodziny tych osób często nie są powiadamiane o ich aresztowaniu.</p>	10.10.2011
52.	SOURI Hojatollah		<p>Jako szef więzienia w mieście Evin ponosi odpowiedzialność za mające tam miejsce poważne naruszenia praw człowieka, takie jak pobicia, maltretowanie psychiczne i wykorzystywanie seksualne.</p> <p>Według potwierdzających się informacji z różnych źródeł tortury są częstą praktyką w więzieniu w Evin. W sekcji 209 przetrzymuje się wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi.</p>	10.10.2011
53.	TALA Hossein (alias: TALA Hosseyn)	Szef Iranian Tobacco Company,	<p>Zastępca generalnego gubernatora („Farmandar”) prowincji Teheran do września 2010 roku, odpowiedzialny głównie za interwencję sił policji, a więc za tłumienie demonstracji.</p> <p>W grudniu 2010 roku otrzymał nagrodę w uznaniu roli, jaką pełnił podczas represji, które miały miejsce po wyborach.</p>	10.10.2011

▼ M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
54.	TAMADDON Morteza (alias: TAMADON Morteza)	Miejsce urodzenia: Shahr Kord – Ispahan (Szahr-e Kord – Isfahan) Data urodzenia: 1959	Generalny gubernator prowincji Teheran w ramach IRGC, szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran. Jako gubernator i szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran ponosi pełną odpowiedzialność za wszystkie działania represyjne, w tym tłumienie protestów politycznych od czerwca 2009 roku. Wiadomo, że osobiście uczestniczył w zastraszaniu przywódców politycznych Karroubiego i Mousaviego.	10.10.2011
55.	ZEBHI Hossein		Zastępca prokuratora generalnego Iranu. Nadzorował wiele spraw sądowych powiązanych z protestami, które miały miejsce po wyborach.	10.10.2011
56.	BAHRAMI Mohammad-Kazem		Szef sekcji sądowej sił zbrojnych. Uczestniczył w represjonowaniu uczestników demonstracji pokojowych.	10.10.2011
57.	HAJMO-HAMMADI Aziz		Były sędzia pierwszej izby sądu w Evin, a następnie sędzia wydziału 71 trybunału karnego prowincji Teheran. Prowadził wiele spraw przeciwko demonstrantom, w szczególności sprawę Abdola-Rezy Ghanbariego, wykładowcy zatrzymanego w styczniu 2010 roku i skazanego na karę śmierci za działalność polityczną. W Evin, w okręgu, w którym znajduje się więzienie, otwarto niedawno sąd pierwszej instancji; utworzenie tego sądu poparł Jafari Dolatabadi w marcu 2010 roku. W więzieniu tym niektórzy oskarżeni są przetrzymywani w izolacji, maltretowani i zmuszani do składania fałszywych zeznań.	10.10.2011
58.	BAGHERI Mohammad-Bagher		Wiceprzewodniczący administracji sądowej prowincji Południowy Khorasan, odpowiedzialny za zapobieganie przestępczości. W czerwcu 2011 roku zatwierdził 140 wyroków śmierci wykonanych między marcem 2010 roku a marcem 2011 roku; oprócz tego w tym samym czasie w tejże prowincji Południowy Khorasan w tajemnicy wykonano około stu innych egzekucji, bez powiadamiania adwokatów ani rodzin skazanych. W związku z tym uznaje się, że uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci.	10.10.2011

▼ M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
59.	BAKHTIARI Seyyed Morteza	Miejsce urodzenia: Mashad (Iran) Data urodzenia: 1952	Minister sprawiedliwości, były generalny gubernator Isfahanu i dyrektor State Prisons Organization (Organizacja Więzień Państwowych) (do czerwca 2004 roku). Jako minister sprawiedliwości odgrywał kluczową rolę w groźeniu diasporze irańskiej i jej zastraszaniu poprzez ogłoszenie utworzenia specjalnego sądu, który prowadziłby sprawy dotyczące Irańczyków żyjących poza terytorium kraju. Dzięki wysiłkom prokuratora Teheranu powstaną dwa oddziały sądu pierwszej instancji i sądu apelacyjnego oraz kilka oddziałów sądów rozjemczych, które będą rozpatrywać sprawy dotyczące ekspatriantów.	10.10.2011
60.	HOSSEINI dr Mohammad (alias: HOSSEYNI, dr Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan, Kerman Data urodzenia: 1961	Minister kultury i wytycznych islamistycznych od września 2009 roku. Były członek IRGC, uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10.2011
61.	MOSLEHI Heydar (alias: MOSLEHI Heidar; MOSLEHI Haidar)	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran) Data urodzenia: 1956	Minister ds. wywiadu. Za jego kierownictwa Ministerstwo ds. Wywiadu kontynuowało praktyki szeroko zakrojonego arbitralnego zatrzymywania i szykanowania protestantów i dysydentów. Ministerstwo ds. Wywiadu nadal prowadzi sekcję 209 w więzieniu w Evin, gdzie przetrzymuje się wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi. Śledczy z Ministerstwa ds. Wywiadu bili więźniów w sekcji 209 oraz znęcali się nad nimi psychicznie i wykorzystywali seksualnie. Jako minister ds. wywiadu Moslehi ponosi odpowiedzialność za obecne nadużycia.	10.10.2011